

Dziennik Zarządzeń

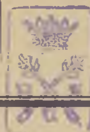
Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu.

XIX Radom, 16 lutego 1937 r. Nr. 1

Spis treści.

CZĘŚĆ A.

CZĘŚĆ A.

Poz. 1.

Zarządzenie Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 25 stycznia 1937 r. w sprawie skasowania komisji materiałowej.

Do czasu ustalenia i wprowadzenia w życie nowej organizacji zaopatrzenia materiałowego na P. K. P. zarządzam co następuje:

§ 1. Komisja materiałowa, utworzona na podstawie zarządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 31 marca 1928 r. Nr. VI.4008/23/28 (Dz. Urz. M. K. Nr. 10 poz. 128), przestaje istnieć i w związku z tym tracą moc obowiązującą wszelkie zarządzenia, dotyczące uprawnień i obowiązków komisji materiałowej.

§ 2. Wszelkich zakupów materiałów i przedmiotów inwentarialnych dokonywuje zasadniczo Wydział Zasobów, na podstawie zgłoszeń uprawnionych do tego jednostek służbowych, stosując się do obowiązujących przepisów, instrukcyj i zarządzeń.

§ 3. Zakres działania Wydziału Zasobów oraz kompetencje Naczelnika Służby Zasobów w sprawach zakupów określają postanowienia § 5 ust. (1) p. 12 i § 12 ust. (2) p. 1 przepisów o podziale czynności w D. O. K. P. wraz z późniejszymi zmianami, uzupełnieniami i wyjaśnieniami Ministerstwa Komunikacji.

§ 4. Zakupu materiałów i przedmiotów inwentarialnych specjalnego przeznaczenia, których nie trzyma się w zapasie, jak np. urządzenia, instalacje, obrabiarki, obrotnice i t. p., dokonywują wydziały (biura), którym przedmioty te są potrzebne, stosując się w każdym poszczególnym wypadku do obowiązujących w tej mierze przepisów, zarządzeń i instrukcyj.

§ 5. Zakres działania wydziałów (biur) oraz kompetencje naczelników służb (biur) w sprawach zawierania umów o roboty i dostawy, określają odnośne postanowienia przepisów o podziale czynności w D. O. K. P., a w szczególności § 5 ust. (1) p. 12 wymienionych przepisów wraz z późniejszymi zmianami, uzupełnieniami i wyjaśnieniami Ministerstwa Komunikacji.

§ 6. Wszelkie zamówienia na roboty i dostawy winny być dokonywane na zasadach, ustalonych w przepisach tymczasowych z dnia 3 lutego 1927 r.

o oddawaniu robót i dostaw na P. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr. 2 poz. 14), przy czym p. 4 ust. ostat. § 4 wymienionych przepisów, stosownie do wyjaśnienia Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 października 1935 r. Nr. MZ.XIII.468 36, nie ma obecnie zastosowania.

W rozwinięciu odnośnych postanowień wymienionych wyżej przepisów, dotyczących rozpatrywania ofert, w skład komisji ofertowej wchodzą każdorazowo:

1) zastępca Naczelnika Biura Finansowego, jako przewodniczący Komisji, a w razie jego nieobecności — Kierownik Działu Biura Finansowego, wyznaczony przez Naczelnika Biura Finansowego,

2) przedstawiciel Wydziału Zasobów (pracownik działu ogólnego) jako sekretarz Komisji,

3) przedstawiciel Biura Prawnego oraz po jednym przedstawicielu wydziałów (biur), dla których dokonywany jest zakup materiałów lub przedmiotów inwentarialnych — jako członkowie Komisji.

Wyznaczone przez Naczelników Służb (biur) do Komisji ofertowej osoby, winny posiadać doświadczenie i znajomość rzeczy w sprawach administracyjno-gospodarczych.

Komisja ofertowa powołana jest tylko do otwarcia kopert i rozpatrzenia ofert pod względem formalnym w myśl postanowień §§ 13, 14, 15 i 16 wyżej wspomnianych przepisów (Dz. Urz. M. K. Nr. 2/27), nie jest natomiast kompetentna do wyboru firmy lub wydawania oceny technicznej zaoferowanych materiałów i przedmiotów inwentarialnych.

§ 7. Ocena techniczna zaoferowanych materiałów i przedmiotów inwentarialnych, zakupywanych przez Wydział Zasobów, należy do komisji opiniodawczej, działającej na podstawie pisma Naczelnika Służby Zasobów z dnia 16 czerwca 1936 r. Nr. V. 2a/12, której zakres działania określa instrukcja, wydana w związku z tym pismem; natomiast decyzja co do wyboru firmy należy do Naczelnika Służby Zasobów lub Dyrektora Kolei w zależności od kompetencyj, określonych w przepisach o podziale czynności w D. O. K. P.

§ 8. Ocena techniczna zaoferowanych materiałów i przedmiotów inwentarialnych specjalnego przeznaczenia, które w myśl § 4 niniejszego zarządzenia zakupywać będą bezpośrednio wydziały (biura), winna być dokonywana przez pracowników-fachowców danej służby (biura), powoływanych każdorazowo przez Naczelnika Służby (biura), ostateczna jednak decyzja co do wyboru firmy i zakupu odnośnego materiału lub przedmiotu należy do Naczelnika Służby (biura) lub do Dyrektora Kolei w zależności od kompetencyj, określonych w przepisach o podziale czynności w D. O. K. P.

§ 9. Przy wysyłaniu do Wydziału Zasobów zgłoszeń na zakup materiałów lub przedmiotów inwentarialnych należy ściśle stosować się do zarządzenia Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 12 października 1936 r. Nr. V.2a.12/36 (Dz. Zarządzeń D. O. K. P. Nr. 8 poz. 37).

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia 29 stycznia 1937 r. Z dniem tym traci moc obowiązującą zarządzenie Prezesa Dyrekcji z dnia 24 lipca 1929 r. Nr. IX.104797, ustalające tryb postępowania przy dokonywaniu zakupów oraz wszystkie zarządzenia lokalne, sprzeczne z niniejszym zarządzeniem.

Naczelnicy Służb (biur), każdy we własnym zakresie, zarządzą skompletowanie zbiorów obowiązujących przepisów, instrukcyj i zarządzeń, dotyczących zakupów, zawierania umów o roboty i dostawy oraz gospodnrki materiałowej na P. K. P. Skompletowane zbiory należy uzgodnić z Wydziałem Zasobów i z Biurem Finansowym i prowadzić je w stanie aktualnym.

Nr. P.1a 1/5-37.

Poz. 2.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych w Radomiu z dnia 29 grudnia 1936 r. Nr. 1 w sprawie wcalenia stacji Nałęczów wąskotor. ze stacją Nałęczów, normalnotorową.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 grudnia 1936 r. Nr. R. W. 1.3/9/36 zarządzam co następuje:

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1937 r. scalam stację Nałęczów wąskotor. ze stacją Nałęczów normalnotorową i jednocześnie znoszę stanowisko zawiadowcy i dyżurnego ruchu na stacji Nałęczów wąskotor. kolei wąskotorowej Nałęczowskiej.

§ 2. Czynności zawiadowcy stacji Nałęczów wąskotor. od dnia 1 stycznia 1937 r.wykonywać będzie zawiadowca stacji Nałęczów.

§ 3. Wykonanie niniejszego zarządzenia poruczam Naczelnikom Służby Ruchu, Handlowo-Taryfowej i Kolei Wąskotorowych.

N. VIII/1b/1/49/36.

Poz. 3.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 5 stycznia 1937 r. Nr. 2 w sprawie pouczania o niebezpieczeństwie porażenia elektrycznego.

W celu pouczania pracowników warsztatów, wodociągów, magazynów, ekspedycji towarowych, składów opałów i innych, mających do czynienia z lampami ręcznymi, silnikami, wiertarkami, kolbami (lub lutownicami) elektrycznymi i t. p. o niebezpieczeństwie porażenia elektrycznego zarządzam na podstawie okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr. MME. 322.12 z 21.-IX-36 co następuje:

1) Raz do roku wszyscy pracownicy warsztatów, wodociągów, składów opałów i inni, mający do czynienia z lampami ręcznymi, silnikami elektrycznymi, wiertarkami z napędem elektrycznym, transformatorami do spawania, dźwigami elektrycznymi i t. p. powinni być pouczeni o niebezpieczeństwie porażenia elektrycznego.

2) Pouczenie to powinno się odbyć na podstawie „Wskazówek jak wystrzegać się porażenia elektrycznego" podanych przy niniejszym okólniku oraz wydanych na oddzielnej karcie.

3) Na pouczenie przeznaczyć należy jedną godzinę w czasie pracy.

4) Pouczenie podporządkowanych sobie pracowników zasadniczo przeprowadzają Wydziały (Biura) w swoim zakresie, a z braku sił fachowych zwracają się do Wydziału Mechanicznego o wyznaczenie odpowiedniego instruktora.

5) Z każdego pouczania należy prowadzić imienną kontrolę obecnych.

6) Nieobecnym na pouczeniu należy wyznaczyć pouczenie w innym terminie.

7) Pierwsze pouczenie należy zorganizować najdalej w ciągu miesiąca od dnia otrzymania niniejszego okólnika, następne rok rocznie w marcu.

Wskazówki

jak wystrzegać się porażenia elektrycznego przy obsługiwaniu odbiorników elektrycznych w szczególności lamp ręcznych.

§ 1. Porażenie prądem ma miejsce, gdy prąd elektryczny przechodzi przez ciało ludzkie.

Niebezpieczeństwo porażenia jest tym większe im wyższe napięcie jest w sieci; znane są wypadki porażenia prądem o napięciu 60 woltów. Odbiorniki elektryczne w obrębie Dyrekcji mają zazwyczaj napięcia (220, 380 i 440 woltów). Napięcie niższe niż 42 woltów uważane jest za bezpieczne.

§ 2. Jako zabezpieczenie od porażeń służy izolacja przewodów prąd wiodących, oraz osłony, siatki i t. p.

§ 3. Nie wolno dotykać żadnych części elektrycznych urządzeń, co do których jest przypuszczenie, że są pod napięciem.

§ 4. Szczególnie łatwo o porażenie, gdy jedną częścią ciała (np. ręką) dotknąć przewodnika będącego pod napięciem, a inna część ciała (np. druga ręka lub nogi) dotyka kurka wodociągowego lub rury wodociągowej, gazowej, koloryfera, uziemienia, szyny ułożonej na ziemi, wilgotnej podłogi, ziemi i t. p.

§ 5. Najskuteczniejszym środkiem zapobiegania porażeniom elektrycznym jest solidne i staranne wykonanie i utrzymanie urządzeń elektrycznych, a w szczególności w pomieszczeniach wilgotnych i pod gołym niebem uziemień zewnętrznych mas metalicznych, kryjących przewody będące pod napięciem, jak korpusy motorów, urządzenia podnośników, skrzynek motorowych, a nawet konstrukcyj żelaznych i t. p.

§ 6. O każdym uszkodzeniu izolacji przyrządu elektrycznego lub przewodnika (szczególniej gdy odczuwa się „uderzenia", „szczypanie", „elektryzowanie"), należy natychmiast zawiadomić zwierzchników, którzy są obowiązani zarządzić natychmiastową ich naprawę lub usunięcie z użycia.

§ 7. Nie należy deptać po sznurach lamp i przyrządów przenośnych ani też stawiać na nich jakichkolwiek przedmiotów.

§ 8. Nie należy wieszać na wyłącznikach, gniazdach wtykowych i t. p. żadnych przedmiotów.

§ 9. Rażonego prądem odbiorników elektrycznych (a więc niskiego napięcia), należy przedewszystkim usunąć z pod działania prądu przez wyłączenie tegoż lub przerwanie przewodów siekierą z suchym trzonkiem drewnianym lub kawałka suchego drzewa. O ile niema możności wyłączenia prądu, ratujący sam odizolowawszy się od ziemi (stanąwszy na suchej desce, szmacie, czy ubraniu), odizolowywa od niej porażonego w sposób podobny, poczym przez odginanie jego palców odłącza go od przewodnika pod napięciem.

Jeżeli porażony jest nieprzytomny, a może nawet nie oddycha, należy natychmiast zastosować sztuczne oddychanie (nie wlewać porażonemu do ust żadnych płynów). Jednocześnie należy wezwać lekarza. Nie przerywać sztucznego oddychania tak długo aż porażony sam zacznie oddychać. Sztuczne oddychanie polega na poruszaniu rękami porażonego wgórę i nadół (12 do 15 razy na minutę) przy tym porażony leżeć winien na wznak.

§ 10. O bliższych szczegółach dotyczących ratowania porażonych są pouczani elektromonterzy.

Nr. II 5/24-37.

Poz. 4.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 1 lutego 1937 r. Nr. 3 o usprawnieniu ratownictwa sanitarnego.

Podczas katastrof, jakie ostatnio wydarzyły się na terenie P.K.P., stwierdzono niedostateczną sprawność ratownictwa sanitarnego, a mianowicie:

1) Lekarze przybywali na miejsce katastrofy z opóźnieniem z powodu niezbyt sprężystego zorganizowania lokomocji.

2) W skrzynkach ratunkowych, znajdujących się w pociągach, a szczególnie na stacjach brakowało materiałów ratunkowych.

3) W pociągu osobowym nie było zupełnie noszy ratunkowych. Uchybienia takie pod żadnym

pozorem są niedopuszczalne, dla tego też polecam organom kontrolnym, a szczególnie lekarzom rejonowym, aby zwrócili baczniejszą uwagę na stan pogotowia ratunkowego, przeprowadzając kontrolę przyrządów ratunkowych najmniej raz na kwartał, jak tego wymagają przepisy S. 4 część V. Stwierdzone przy kontroli usterki należy niezwłocznie usuwać, a braki w materiale opatrunkowym uzupełniać, aby przyrządy ratunkowe zawsze były w komplecie i w każdej chwili gotowe do użytku.

Tych pracowników, których opiece powierzone są przyrządy ratunkowe, a którzy wykażą w tej sprawie zaniedbanie, należy bezwzględnie pociągać do odpowiedzialności służbowej.

Z uwagi na to, że głównym zadaniem pogotowia ratunkowego jest niesienie jaknajszybszej pomocy osobom poszkodowanym, a przybycie wagonu sanitarnego razem z pociągiem ratunkowym może ulec opóźnieniu, urzędy obowiązane są okazać lekarzom jaknajdalej idącą pomoc, umożliwiając im jaknajszybszy dojazd z materiałem opatrunkowym do miejsca wypadku. Do tego celu mogą być użyte drezyny motorowe i ręczne, oraz parowozy.

Nr. VI 2b. 11/10/37.

Poz. 5.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 4-go lutego 1937 r. Nr. 4 o ustaleniu szczegółowych granic rejonów lekarskich.

Niniejszym ustalam szczegółowe granice rejonów lekarskich z uwzględnieniem numerów, nazw, klas i granic zatwierdzonych zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 20 listopada 1936 r. N. P. 7.93/376/36 (Dz. Urz. M.K. N. 65 poz. 331).

Nr. rejonu	Nazwa rejonu i siedziba poradni lekarskiej (ambulatorium)	klasa rejonu	Granice rejonów lekarskich	Personel lekarski
1	Miechów — Charsznica Siedziba poradni w Charsznicy.	II	Strzemieszyce wyłączn. — Sędziszów włączn., Charsznica Wsk. — Kazimierza Wielka wył.	lekarz rejonowy i 1 felczer, zamieszkali w Charsznicy.
2	Kielce — Miasto Siedziba poradni w Kielcach	I	Sędziszów wył. — Kielce włączn. — Suchedniów wył. Kolejka Jędrzejów—Szczucin i kolejka Hajdaszek — Kocmyrzów oraz część miasta Kielc położona po prawej stronie toru kolej. w kierunku Skarżyska.	lekarz rejonowy i 2 felczerzy, zamieszkali w Kielcach, lekarz pomocniczy z siedzibą w Jędrzejowie i lekarz pomocniczy z siedzibą w Wiślicy.
3	Kielce — Herby Siedziba poradni w Kielcach.	I	Olsztyn włączn. — Kielce — Herby włączn. oraz część miasta Kielc położona po lewej stronie toru kolej. w kierunku Skarżyska.	lekarz rejonowy i 1 felczer, zamieszkali w Kielcach.
4	Skarżysko — Miasto Siedziba poradni w Skarżysku-Kam.	I	Suchedniów włączn. — Szydłowiec włączn. oraz część miasta Skarżyska południowo-wschodnia, leżąca po prawej stronie toru kolej. w kierunku Radomia, budynki przy torach stacyjnych w Skarżysku-Kam. w pasie wywłaszczeniowym i przedmieścia: Stokówka, Dzierżawa, Podszczepanów, Podmłynek, część Czesława (po prawej stronie toru) i „Pod Skarżyskiem“.	lekarz rejonowy i 1 felczer, zamieszkali w Skarżysku-Kam.

Nr. rejonu	Nazwa rejonu i siedziba poradni lekarskiej (ambulatorjum)	Klasa rejonu	Granice rejonów lekarskich	Personel lekarski
5	Skarżysko — Góra Kamienna Siedziba poradni w Skarżysku-Kam.	I	Rozwadów wył. — Skarżysko oraz część miasta Skarżyska, leżąca po lewej stronie toru kolej. w kierunku Radomia od przejazdu kolej. w Skarżysku począwszy. Zachodnią granicę tego rejonu tworzy od przejazdu kolejowego prawa strona ulicy Konarskiego aż do skrzyżowania się z ulicą Zgodną i dalej prawa strona tejże ulicy Zgodnej w kierunku północnym, jakoteż część Czesława (po lewej stronie toru).	lekarz rejonowy i 1 felczer, zamieszkali w Skarżysku-Kam. lekarz pomocniczy z siedzibą w Sandomierzu i 1 felczer z siedzibą w Ostrowcu.
6	Skarżysko — Milica Siedziba poradni w Skarżysku-Kam.	I	Wykno włącz. — Skarżysko oraz część miasta Skarżyska zachodnia w granicach: lewa strona toru kolej. w kierunku Radomia aż do przejazdu w Skarżysku, dalej od tegoż przejazdu lewa strona ulicy Konarskiego aż do skrzyżowania się z ulicą Zgodną i dalej lewa strona ul. Zgodnej w kierunku północnym ze wsiami: Milica i Bzin.	lekarz rejonowy, zamieszkały w Skarżysku i lekarz pomocniczy z siedzibą w Tomaszowie.
7	Radom Południowy Siedziba poradni w Radomiu.	I	Szydłowiec wył. — Radom włączn. oraz część miasta Radomia leżąca po stronie lewej toru kolej. w kierunku Dęblina do przejazdu kolej. w Radomiu przy ulicy Słowackiego, poczem granicę stanowi lewa strona ul. Słowackiego od powyższego przejazdu (Nr. domów parzyste) do skrzyżowania się z ulicą Żeromskiego i od tego punktu lewa strona ul. Żeromskiego (Nr. domów parzyste w kier. Rynku) lewa strona ul. Rwańskiej (Nr. domów parzyste), lewa połowa Rynku, lewa strona ulic: Szpitalnej i Mlecznej i lewa strona szosy Przytyckiej. Do tego rejonu należą również: Żakowice, Borki, Wośniki, Zamłynie, Kozia Góra, domy kolejowe na terenie wywłaszczeniowym przy ul. Podjazdowej i Ks. Józefa Poniatowskiego i dworzec kolejowy.	lekarz rejonowy i 1 felczer, zamieszkali w Radomiu.

Nr. rejonu	Nazwa rejonu i siedziba poradni lekarskiej (ambulatorjum)	Klasa rejonu	Granice rejonów lekarskich	Personel lekarski
8	Radom Północny Siedziba poradni w Radomiu.	I	Jedlnia włączn. — Radom wył. oraz część miasta Radomia, leżąca po lewej stronie toru kolej. w kierunku Dęblina, a mianowicie: od przejazdu kolej. w Radomiu przy ul. Słowackiego w stronę Jedlni. Następnie biegnie granica tego rejonu — odnośnie do granic rejonu 7 — od przejazdu kolej. prawą stroną ul. Słowackiego aż do skrzyżowania się z ulicą Żeromskiego, prawą stroną ulic: Żemmskiego, Rwańskiej, prawą połową Rynku, prawą stroną ulicy Szpitalnej, Mlecznej i szosy Przytyckiej. Prócz tego należą przedmieścia i wsie: Oświęcim, Gołębiów, Obozisko, Wacyn, Koniówka i Kaptur.	lekarz rejonowy i 1 felczer zamieszkali w Radomiu.
9	Radom — Glinice Siedziba poradni w Radomiu.	I	Okęcie wył. — Radom wł. oraz część miasta Radomia położona po prawej stronie toru kolej. w kierunku Dęblina, a obejmująca; Glinice, Godów, Młodzianów, Ustronie, Prędocinek, Długojów, Weronów, Dzierzków, Sadków i Malczew.	lekarz rejonowy, 1 lekarz pomocniczy i 1 felczer zamieszkali w Radomiu, lekarz pomocniczy z siedzibą w Warce.
10	Dęblin Siedziba poradni w Dęblinie	I	Jedlnia wył. — Dęblin włączn. — Gołąb włączn. — Łuków wył., Kozienice — Wysokie Koło.	lekarz rejonowy i 1 felczer zamieszkali w Dęblinie, lekarz pomocniczy z siedzibą w Garbatce.
11	Lublin — Kośminek Siedziba poradni w Lublinie.	I	Gołąb wył. — Lublin wył. Kolejka Nałęczowska oraz część miasta Lublina po lewej stronie toru kolej. w kierunku Chełma, położona między torami a rzeką Bystrzycą z ulicą Krochmalną i przyległymi aż do cukrowni Lublin. Po prawej stronie tego samego kierunku domy kolejowe przy ulicy Nowy-Świat i przedmieścia Kośminek, Nowy-Kośminek i Dziesiąta na południe od ulicy Wyścigowej i rogatki z przedłużeniem ul. Bychaw-(na Dziesiątej). Prócz tego wieś Wrotków i Majdan-Wrotkowski.	lekarz rejonowy zamieszkały w Lublinie, lekarz pomocniczy z siedzibą w Opolu.

Nr. rejonu	Nazwa rejonu i siedziba poradni lekarskiej (ambulatorium)	Klasa rejonu	Granice rejonów lekarskich	Personel lekarski
12	Lublin — Bychawska Siedziba poradni w Lublinie.	I	Rejowice wył. — Lublin wł. — Łuków wył. oraz część miasta Lublina po stronie prawej toru kolej. w kierunku Chełma z ulicą Bychawską do rogatki i skrzyżowania z ulicą Wyścigową i z ulicami bocznymi Bychawskiej a mianowicie: Szańcową, Obożną, Słodową, Kotlarską, Próżną, Spacerową, Łazienkowską, Kwiatową, Dąbrowską, Czeską, Wojenną, Nowy Rynek, Zaciszną, Piękną, Leśną, Śliską, Pawią, Piaskową, Nowy-Świat z domami niekolejowymi (prywatnymi) Chłodną, Skośną i Pochyłą.	lekarz rejonowy, 1 lekarz pomocniczy i 1 felczer zamieszkali w Lublinie.
13	Lublin — Śródmieście Siedziba poradni w Lublinie.	I	Rozwadów wył. — Lublin wył. oraz pozostała część miasta Lublina nie przydzielona do rejonów 11 i 12 z główniejszymi ulicami: Plac Bychawski, Gazową, Fabryczną, Zamoj- Narutowicza, Krakowskie - Przedmieście i bocznymi ulicami przyległymi do tych główniejszych ulic oraz przedmieścia: Sławinek, Bronowice i Kalinowszczyzna.	lekarz rejonowy zamieszkały w Lublinie.
14	Chełm Siedziba poradni w Chełmie.	I	Dorohusk włączn. — Rejowice wł. — Zawada wył.	lekarz rejonowy, 1 lekarz pomocniczy i 1 felczer zamieszkali w Chełmie, 1 felczer z siedzibą w Rejowcu.
15	Zwierzyniec Siedziba poradni w Zwierzyńcu.	II	Rawa-Ruska wył. — Zwierzyniec wł.— Zawada włączn. — Werbkowice wył., Kolejka Zwierzyniecka.	lekarz rejonowy, zamieszkały w Zwierzyńcu, 1 felczer z siedzibą w Zamościu.
16	Włodzimierz Siedziba poradni we Włodzimierzu.	II	Werbkowice włączn. — Włodzimierz włączn. — Turzysk wył. — Wojnica włączn. Kolejka Hrubieszowska.	lekarz rejonowy i 1 felczer, zamieszkali we Włodzimierzu, i lekarz pomocniczy z siedzibą w Gozdowie Wsk.
17	Kowel — Miasto Siedziba poradni w Kowlu.	I	Turzysk włączn. — Kowel wył. — Kamień Koszyrski włączn. Kowel — Czartorysk wył. oraz w Kowlu ulice: Krucza, Dzika, Jaworska, Artyleryj-	lekarz rejonowy, 1 lekarz pomocniczy i 1 felczer, zamieszkali w Kowlu.

Nr. rejonu	Nazwa rejonu i siedziba poradni lekarskiej (ambulatorium)	Klasa rejonu	Granice rejouów lekarskich	Personel lekarski
	Kowel — Miasto Siedziba poradni w Kowlu.		ska, Młynarska, Sienkiewicza, Krótka, Szpitalna, Południowa, Wygonna, Niecała, Pomnikowa, Fabryczna, Łucka, Cmentarna, Budowlana, Bezimienna, Strzelecka, Poniatowskiego, Piłsudskiego, Hoża, Kolejowa, 3 Maja, Sadowa, Budyszczańska, Mickiewicza, Kościuszki, Monopolowa, Wojskowa, Szewczenki, Warszawska, Kr. Bony i jej boczne: Listopadowa, Pierackiego Brzeska do przejazdu Lubelskiego, Stare-Miasto i domy kolejowe za wiaduktem.	lekarz rejonowy, 1 lekarz pomocniczy i 1 felczer zamieszkali w Kowlu.
18	Kowel II Siedziba poradni w Kowlu.	I	Brześć wył. — Kowel wł. — Dorohusk wył. — Lubitów włączn. oraz w Kowlu ulice: Mościckiego, Mokra, Dąbrowskiego, Lisa-Kuli, Topolowa, Szeroka, Jaworowa, Brzozowa, Kołodnicka, Bilińska, Krakowska, Powurska, Nowy-Świat, Kolonia przy ul. Bilińskiej przedmieścia Górka, ulica Brzeska od przejazdu Lubelskiego w kierunku Górki, domy kolejowe na Kowlu II i Kolonia Wrzosy.	lekarz rejonowy i 1 lekarz pomocniczy, zamieszkali w Kowlu, 1 felczer z siedzibą w Małorycie.
19	Kiwerce Siedziba poradni w Kiwercach.	II	Lubitów wył. — Kiwerce włączn. — Stojanów wył.	lekarz rejonowy, zamieszkały w Kiwercach.
20	Równe Siedziba poradni w Równem.	II	Kiwerce wył. — Równe włączn. — Mokwin włączn.	lekarz rejonowy i 1 felczer, zamieszkali w Równem.
21	Zdołbunów Siedziba poradni w Zdołbunowie.	I	Równe wył. — Zdołbunów włączn. — Mohylowy włączn.	lekarz rejonowy i 1 felczer, zamieszkali w Zdołbunowie.
22	Sarny I Siedziba poradni w Sarnach.	II	Mokwin wył. — Sarny włączn. — Ostki włączn., kolejka Rokitno Moczulanka, oraz część miasta (Stare-Miasto), położona po prawej stronie toru kolej. w kierunku st. Ostki.	lekarz rejonowy i 1 felczer, zamieszkali w Sarnach.
23	Sarny II Siedziba poradni w Sarnach.	II	Czartorysk włączn. — Sarny wył. — Łuniniec wył., kolej. Antonowiecka oraz część miasta (nowe miasto) po lewej stronie toru kolej. w kierunku st. Ostki.	lekarz rejonowy, zamieszkały w Sarnach.

W związku z powyższym zarządzam:

1) Lekarze rejonowi niezwłocznie przystąpią do wzajemnej wymiany kartotek, uprawnionych do opieki lekarskiej pracowników. członków ich rodzin i emerytów, ściśle w-g miejsca ich zamieszkania.

2) W miastach: Kielce, Skarżysko, Radom, Lublin, Kowel i Sarny lekarze rejonowi wywieszą w poczekalniach ambulatoriów ogłoszenia z wymienieniem wszystkich ulic, należących do danego rejonu.

3) Pomoc dentystyczna udzielana będzie uprawnionym do kolejowej opieki lekarskiej w następujących miejscowościach:

W Kielcach	z	rejonów	1 w Charsznicy oraz 2 i 3 w Kielcach,
w Skarżysku	„	„	4, 5 i 6 w Skarżysku,
„ Radomiu (p. Sikorska)	„	„	7 i 8 w Radomiu z wyłączeniem zam. w Jedlni.
w Radomiu (p. Ogórkowski)	„	„	9 w Radomiu i zamieszk. w Jedlni (nal. do 8 rej.),
„ Dęblinie	z	„	10 w Dęblinie,
„ Lublinie	„	„	11, 12 i 13 w Lublinie,
„ Chełmie	„	„	14 w Chełmie i 15 w Zwierzyńcu,
w Włodzimierzu	z	„	16 w Włodzimierzu,
„ Kowlu	z	„	17 i 18 w Kowlu i 19 w Kiwercach,
w Zdołbunowie	„	„	20 w Równem i 21 w Zdołbunowie,
„ Sarnach	„	„	22 i 23 w Sarnach.

4) Lekarze pomocniczy, urzędujący poza siedzibą swego lekarza rejonowego, obsługiwać będą dotychczasowe odcinki wyznaczone im przez Naczelnika Służby Sanitarnej, w przyszłości — o ile tego będą wymagały względy służbowe — zmiany te regulować będzie Naczelnik Służby Sanitarnej we własnym zakresie,

5) Jako rachunkozdawców inwentarza użytkowego w Służbie Sanitarnej wyznaczam:

Lekarza	1	rejonu	w Charsznicy	dla rej.	Nr. 1
„	2	„	„ Kielcach	„ „	Nr. 2 i 3
„	4	„	„ Skarżysku	„ „	Nr. 4, 5 i 6
„	9	„	„ Radomiu	„ „	Nr. 7, 8 i 9
„	10	„	„ Dęblinie	„ „	Nr. 10.
„	12	„	„ Lublinie	„ „	Nr. 11, 12 i 13
„	14	„	„ Chełmie	„ „	Nr. 14
„	15	„	„ Zwierzyńcu	„ „	Nr. 15
„	16	„	„ Włodzimierzu	„ „	Nr. 16
„	18	„	„ Kowlu	„ „	Nr. 17 i 18
„	19	„	„ Kiwercach	„ „	Nr. 19
„	20	„	„ Równem	„ „	Nr. 20
„	21	„	„ Zdołbunowie	„ „	Nr. 21
„	22	„	„ Sarnach	„ „	Nr. 22 i 23

Celem ujęcia inwentarza użytkowego na ewidencję przez nowych rachunkozdawców odfakturują:

Lekarz 2 rejonu lekarzowi 1 rejonu inwentarz ambulat. w Charsznicy.

Lekarz 7 rejonu lekarzowi 9 rejonu inwentarz dotychczasowego ambul. przy Dyrekcji.

Lekarz 18 rejonu lekarzowi 19 rejonu inwentarz ambulatorium w Kiwercach.

Lekarz 20 rejonu lekarzowi 21 rejonu inwentarz ambulatorium w Zdołbunowie.

Odfakturowany inwentarz należy wykazać w zmianach kwartalnych i spisać z książek inwentarza lub wpisać do książek na mocy doliczeń (druk Ser. Z. 9).

Na inwentarz oddany do użytku lekarzom rejonowym, lub lekarzom pomocniczym, którzy nie są rachunkozdawcami, względnie felczerom na punktach felczerskich, należy wydać książeczki narzędziowe (druk seria Z Nr. 13) i do tych książeczek wpisać oddany inwentarz. Zaznaczam, że odbiór przedmiotów wyszczególnionych w książeczkach potwierdzają lekarze, lub felczerzy na wykazach sumarycznych, które pozostają u rachunkozdawców i że zmiany w książeczkach może uskuteczniać tylko właściwy rachunkozdawca t. j. ten lekarz rejonowy, który wydał książeczkę.

Odfakturowanie, następnie wykazanie zmian kwartalnych należy dokonać w 1-szym kwartale 1937 r. t. j. do dnia 31 marca 1937 r.

Co się zaś tyczy Składnicy Sanitarnej i aptek kolejowych, to rachunkozdawcami inwentarza użytkowego pozostają nadal: Kierownik Składnicy Sanitarnej w Radomiu oraz kierownicy aptek kolejowych: w Skarżysku, Radomiu, Lublinie i Kowlu.

6) Naczelnikom Służb i Biur oraz Naczelnikom (zawiadowcom jednostek służbowych) przypominam o ścisłym przestrzeganiu zarządzenia z dnia 17.VI. 1936 r. Nr. VI/1b.17/12/36 (Dz. Zarz. D.O.K.P. Nr. 3 poz. 16) w sprawie dostarczania lekarzom rejonowym wykazów osób uprawnionych do kolejowej opieki lekarskiej, a w szczególności o zawiadamianiu lekarzy rejonowych o wszelkich zmianach mających wpływ na korzystanie z pomocy lekarskiej.

Celem sprawnego funkcjonowania pomocy lekarskiej zwierzchnicy służbowi polecą swym podwładnym pracownikom niezwłoczne zgłaszanie sobie zmian miejsca zamieszkania, dla powiadamiania odnośnych lekarzy rejonowych.

Nr. VI/1b. 8/15-37 r.

Poz. 6.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 5.II 1937 r. Nr. 5 w sprawie uzupełnienia zarządzenia Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 7 maja 1936 r. Nr. V. 2a/8/36 o zakup materiałów w trybie doraźnym ogłoszonego w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Nr. 3 z dnia 23.VI 1936 r. pod poz. 14.

Okólnik, wydany 7 maja 1936 r. Nr. V.2a 8/36 i ogłoszony w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Nr. 3 z dnia 23.VI 1936 r. pod poz. 14, zarządzam uzupełnić jak następuje:

1) W p. 1 na str. 21, w wierszu 3, po słowach „roboty terminowej” wstawić: **„Wydział Zasobów, Naczelnicy Oddziałów Ruchowo - Handlowych”** i zamiast Naczelnicy Oddziałów Mechanicznych — Naczelnicy Parowozowni Głównych.

2) W tymże p. w wierszu 7, po słowach: „Nr. P. 5.139/3/34” wstawić: **Nr. MZ. IX/909/14 z dnia 16.IX 1936 r. (Dz. Urz. Nr. 57 z dnia 29.XI 1936 r. poz. 289 i Nr. P. 5.132/87/36 z dnia 30.XII 1936 r. (Dz. Urz. Nr. 70 z dnia 31.XII 1936 r. poz. 357)** i w wierszu przedostatnim tegoż p. zmienić zamiast „rozporządzeniem” na **„powyższymi rozporządzeniami”,** skreślając słowa: „z dnia 5.XII 1934 r. Nr. P. 5.134/15/34”.

3) W p. 5 na str. 22, w wierszu 1 po słowach „nie wymaga” wstawić **„zasadniczo”** i w wierszu 4, po słowach „miejsca służbowego” wstawić nowe zdanie: „Badanie laboratoryjne materiałów zakupowanych doraźnie jest określone w zarządzeniu M.K. Nr. M.Z. IX/909/14 z dnia 16.IX 1936 r. (Dz. Urz. Nr. 57 z dnia 29.XI 1936 r.) oraz 4) w p. 5 ustęp 2 wiersz 1 i w p. 8 wiersz 3 skrót „MO” zamienić na Naczelnicy Parowozowni Głównych.

Nr. V. 2a/8/47.

Wydawnictwo Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu.

Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika Zarządzeń D. O. K. P. w Radomiu, ul. Słowackiego Nr. 17 — Biuro Personalne, telefon Nr. 26-11.

Warunki prenumeraty: Prenumerata wynosi w kraju: kwartalnie zł. 2, półrocznie — zł. 4, rocznie — zł. 8
Cena każdego numeru 50 gr. do nabycia w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się zgóry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku.

Cena ogłoszeń: za stronę 240 zł. Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach, dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia

Zakł. Druk. Sejm. Radom. i S-ki 4095-37